

Ezek a gondolatok fűtik át most, ebben az órában ezt a közösséget, amely összejött e helyen, s ha ezt az áldozatkésziséget, amelyet ma itt látunk megnyilvánulni, kezdetnek vesszük, biztosak lehetünk, hogy megvalósul mindnyájunk vágya és célja: a szabad, megelégedett, erős szentistváni Magyarország!

MINDIG JÓL ESETT.

A jóság olyan, mint a lágy kenyér:
Tápláló, puha, meleg, hófehér,
Kifogyhatatlan, mint az anyakéz,
Mely mindent odaad s mindent megtetéz.

Ajándékul — kit Isten szeretett —
S e szent érzéssel felékesített
Nem jár üresen, csodákat terem,
A kopár föld is zsoltárt énekel.

Láttam már sokszor kis gyermek szemén,
Volt öreg arcon földöntúli fény,
Fiatal lélek édes illata,
Volt résztvevő szív könnyes harmata.

Mindig fénylett, mindig melegített
És valakinek mindig jól esett...
Puha, meleg, áldott volt, hófehér,
Mint anyakéz-sütötte lágy kenyér.

Kovácsné Huszár Jolán.

SZENT PÁL LEVELE A KORINTHUSIAKHOZ.

I. levél, 13. fejezet.

Beszéljek bár földi, vagy égi nyelven,
ha szent szeretet nem lobog szívemben,
csak csengő-zengő cimbalom a lelkem.

Tudjam a jövőt és a titkokat,
miket az ész csak vakon tapogat,
legyen enyém a földnek minden tudománya,
ha oly okos lennék is, mint az angyalok
s hitem bár nagyobb volna, mint a Himalája,
szeretet nélkül semmi sem vagyok.

S osszam szét bár a szegényeknek minden kincsem,
mindent, amit erőm s verejtékem terem,
ha szeretetem nincsen,
mit használ az nekem.

A szeretet türelmes, engedelmes,
 a szeretet mindig másoknak kedvez,
 gonoszságra, bűnre sohasem lázad,
 ikertestvére ő az igazságnak,
 nem féltékeny és rosszat nem akar,
 a szeretet élet és diadal,
 nincs benne nagyravágyás, nincs harag,
 az mindenkinek mindent odaad,
 mindent remél, mindent elhisz s ha kell,
 töviskoronát is elvisel.

Jön kor s betelnek a prófétálások,
 jön kor és megszűnnek a nyelvek,
 nem lesz nóta, nem lesz ima, sem átok
 s tudományok sem lesznek,
 de a szeretet mindig élni fog.

Most még sok minden érthetetlen itt lent,
 de egykor nyílt fény lesz minden homály, titok,
 egykor színről, színre meglátjuk Istent.
 Az Ur nekünk a ködös életútra
 három mécesest adott.
 Nélküle bús lábunk bús útvesztőbe jutna.
 Előttünk három fénysáv izzik, ing, vakít:
 a szeretet, a remény és a hit.
 S köztük a szeretet a legnagyobb.

Ölbey Irén.

TANÍTÁSOK — VÁZLATOK.

1941. január 3. hete.

Költeménytárgyalás.

III. OSZTALY.

A tanítás anyaga: Bartóky J.: Falánk Palkó c. költemény tárgyalása.

Nevelési cél: Legyünk mindenben mértékletesek!

I. Előkészítés. a) Érdeklődés keltés. Bizonyosan mindnyájan voltatok már úgy, hogy elrontották a gyomrotokat! Hej, volt is utána sok bohó dolog! — Már természetesen mások számára, mert bizony, aki elrontotta gyomrát, az ilyenkor jobb szeretne — a más bőrébe bújni! Ugy-e gyermekek? Dehát miért nevetnek azon, aki beteg? Gyerekek, hát a gyomorrontás betegség? Nem bizony, az az oka, aki...? Ugy bizony, aki többet eszik a kelleténél! Ha pedig rajtunk áll, hogy elrontsuk-e gyomrunkat vagy sem, akkor nem bűn, ha a gyomorrontásost